

Sygn. akt I NWW 117/21

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie z wniosku G. W.

o wyłączenie sędziego Sądu Apelacyjnego w Łodzi P. A. od orzekania w sprawie o sygn. II AKa 200/21,

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 29 listopada 2022 r.,

stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje wniosek G. W. do rozpoznania według właściwości - Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi.

UZASADNIENIE

W dniu 21 października 2021 r. obrońca oskarżonego G. W. (dalej: „wnioskodawca”) podczas rozprawy apelacyjnej toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi w sprawie o sygn. akt II AKa 200/21 złożył wniosek o wyłączenie SSA P. A. od orzekania w niniejszej sprawie. Jako podstawę prawną tego wniosku wskazał przepis art. 41 § 1 k.p.k. Wnioskodawca podniósł, że w jego ocenie istniała wątpliwość co do bezstronności sędziego. Według niego, skład sądu nie spełniał standardów określonych w art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka z uwagi na to, że w procesie wyboru na stanowisko sędziego sądu apelacyjnego brał udział organ, który nie zapewniał niezależności i niezawisłości sędziego od władzy ustawodawczej i wykonawczej.

Postanowieniem z 27 października 2021 r. (II AKa 200/21) Sąd Apelacyjny w Łodzi przekazał Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych

Sądu Najwyższego wniosek obrońcy oskarżonego G. W. o wyłączenie od udziału w sprawie II AKa 200/21 Sądu Apelacyjnego w Łodzi sędziego tego sądu P. A.

Na podstawie zarządzenia z 19 września 2022 r., pismem z 27 września 2022 r., zwrócono się do wnioskodawcy o wskazanie, czy z uwagi na podniesione we wniosku o wyłączenie sędziego zarzuty, wnosi o rozpoznanie tego wniosku w trybie art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2021, poz. 1904 ze zm., dalej: „u.SN”), czy też w trybie przewidzianym w art. 42a § 3 i nast. ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jedn. Dz.U. 2020, poz. 2072 ze zm.).

W piśmie datowanym na 26 sierpnia 2022 r., jakie wpłynęło do Sądu Najwyższego 24 października 2022 r., wnioskodawca wskazał, że wniosek o wyłączenie sędziego został złożony w trybie art. 41 § 1 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowieniem Wiceprezesa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 14 lipca 2021 r., wydanym w sprawie C-204/21, Rzeczpospolita Polska została zobowiązana, natychmiast i do czasu wydania wyroku kończącego postępowanie w tej sprawie, m.in. do zawieszenia stosowania art. 26 §§ 2, 4-6 i art. 82 §§ 2-5 u.SN, w zmienionym brzmieniu, jak również art. 10 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2020, poz. 190 ze zm.), przekazujących do wyłącznej właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego rozpoznawanie zarzutów braku niezawisłości sędziego lub braku niezależności sądu.

W ocenie Sądu Najwyższego, wskazane postanowienie, zgodnie z zasadami efektywności i lojalnej współpracy, winno być wykonane – w zakresie posiadanych kompetencji – przez wszystkie organy państwa, w tym również przez organy wymiaru sprawiedliwości. W niniejszej sprawie realizacja przedmiotowego postanowienia Wiceprezesa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej powinna polegać na przekazaniu sprawy do sądu, który byłby właściwy do rozpoznania wniosku strony przy pominięciu dyspozycji art. 26 § 2 u.SN.

Podstawą przekazania Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego wniosku obrońcy oskarżonego o wyłączenie od rozpoznania sprawy sędziego Sądu Apelacyjnego w Łodzi P. A. był przepis art. 26 § 2 u.SN. Wobec powyższego Sąd Najwyższy, pomijając dyspozycję tego przepisu, stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje wniosek do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi.

I.n
ał